Dziedziczenie

Czego się dowiesz

Czym jest dziedziczenie, w jaki sposób dziedziczyć klasy w Javie, jakie są najważniejsze fakty związane z dziedziczeniem w Javie,

jak zablokować możliwość dziedziczenia.

Wstęp

We wcześniejszych lekcjach przewinęło się stwierdzenie, że w Javie możliwe jest tworzenie typów, które odzwierciedlają nasze otoczenie. Nauczyliśmy się już tworzyć własne typy obiektowe definiując odpowiednie klasy, a w tej lekcji dowiemy się jak tworzyć między nimi dodatkowe relacje. Obiekty, które otaczają nas w naszym życiu można często zakwalifikować do różnych kategorii, np.:

człowiek, małpa, pies i delfin są ssakami, ssaki, ptaki, gady, płazy, ryby to kręgowce,

kręgowce i bezkręgowce nazwiemy zwierzętami. (możliwe, że podział ten da się przedstawić w lepszy sposób, ale tyle zapamiętałem z biologii w gimnazjum, czy liceum).

To co ważne to na każdym z takich poziomów można wyróżnić pewne elementy wspólne dla wszystkich wymienionych typów zwierząt, ale każdy z nich posiada również pewne cechy charakterystyczne. Przykładowo każdy z wymienionych ssaków ma oczy, ale tylko delfin ma płetwy. Wszystkie kręgowce mogą się poruszać, ale tylko ryby mają skrzela, a ptaki pióra.

Java pozwala na wygodne budowanie takiej abstrakcji otaczającego nas świata, która będzie odzwierciedlała podział elementów, które będą nam potrzebne w

programie. Możemy wskazać, że "człowiek jest ssakiem", "karp jest rybą", a "ssak i ryba są kręgowcem". Część cech i funkcjonalności w programie może być w takiej sytuacji uniwersalna, ale w razie potrzeby każdy może mieć również swoje dodatkowe elementy charakterystyczne.

Możliwość przejmowania pewnych cech i funkcjonalności z innych typów (klas) nazywać będziemy w programowaniu obiektowym **dziedziczeniem**.

Przykład 1 (dziedziczenie pól)

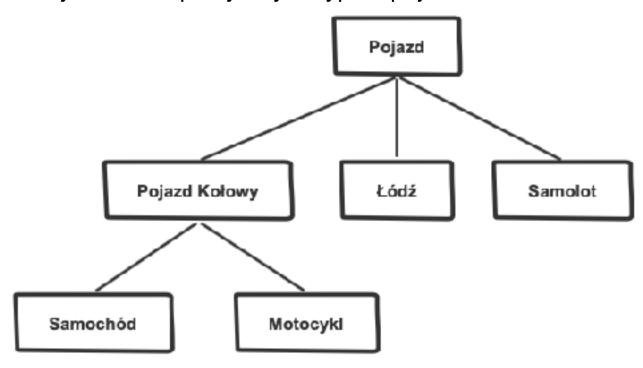
Dobrym przykładem do przedstawienia idei dziedziczenia będą pojazdy - jak widać na Wikipedii, mają one dosyć klarowną hierarchię kategorii i powiedzmy, że w naszym programie będziemy potrzebowali informacje o:

samochodach, motocyklach,

łodziach,

samolotach.

W ogólności możemy więc narysować prostą strukturę do sklasyfikowania powyższych typów pojazdów:

Strona 2 z 11

Normalnie, aby odwzorować każdy z tych typów, musielibyśmy stworzyć dla każdego z nich nową klasę i pomimo, że każdy z nich posiada cechy wspólne jak silnik (np. reprezentowany przez klasę *Engine*), czy ilość paliwa (reprezentowaną przez liczbę typu double), to muszą one być przepisywane w identycznej formie w każdej z nich: *Car.java (Samochód)*

```
class Car {
    public Engine engine;
    public double fuel;
}

Motorbike.java (Motocykl)
class Motorbike {
    public Engine engine;
    public double fuel;
}

Boat.java (Łódź)
class Boat {
    public Engine engine;
    public Engine engine;
    public Engine engine;
    public double fuel;
}

itd.
```

na szczęście w Javie pojawił się mechanizm dziedziczenia, który pozwala oddać powyższą strukturę i elementy współdzielone nie muszą być powtarzane w każdej klasie. Wystarczy wskazać, że klasa posiada swoją klasę nadrzędną / bazową, a tym samym przejmuje jej wszystkie widoczne cechy. Można to zrobić wykorzystując słowo extends (co oznacza "rozszerzać"):

```
class B extends A{
}
```

W powyższym kodzie:

Klasa B jest **klasą podrzędną lub pochodną** innej klasy A, czyli przejmuje wszystkie jej widoczne cechy i funkcjonalności.

Klasa A jest **klasą nadrzędną lub bazową** klasy B ale nie ma pojęcia o istnieniu klasy B.

Wracając do naszego przykładu kod kolejnych klas mógłby wyglądać następująco:

```
Vehicle.java (Pojazd)
class Vehicle {
    public Engine engine;
    public double fuel;
}

WheeledVehicle.java (Pojazd kołowy)
class WheeledVehicle extends Vehicle {
    // klasa dziedziczy pola engine i fuel z klasy Vehicle
    public int wheels; // ilość kół
}
```

Widzimy, że oprócz pól przejętych z klasy nadrzędnej możemy bez problemu dodać kolejne pole. W tym przypadku określamy ile kół ma pojazd.

```
Car.java (Samochód)
```

```
class Car extends WheeledVehicle{
    //klasa dziedziczy pola engine, fuel oraz wheels
    public String type;
}
```

Samochód dziedziczy po pojeździe kołowym i dodatkowo ma informacje o typie samochodu (coupe, sedan itp.) Boat.java (Łódź)

```
class Boat extends Vehicle {
    //pola odziedziczone z klasy Vehicle
}
```

klasa *Motorbike* (motocykl) będzie wyglądała analogicznie do klasy *Car*, a klasa *Plane* (samolot) analogicznie do *Boat*. Ważne jest to, że w klasie podrzędnej mamy dostęp wyłącznie do składowych publicznych, a także w przypadku klas znajdujących się w tym samym pakiecie do składowych o zasięgu pakietowym i domyślnym. Dostęp do składowych prywatnych klasy nadrzędnej możemy uzyskać jedynie poprzez nieprywatne metody dostępowe (np.

settery i gettery). Jak to możliwe, że dostęp do pól prywatnych uzyskujemy przez metody rozpoczynające się od set, czy get? Otóż w przypadku Javy słowo dziedziczenie nie do końca pasuje do tego co właściwie się dzieje. Obiekt klasy podrzędnej posiada wszystkie pola własne oraz te z klasy nadrzędnej, nawet te prywatne, ale ponieważ private oznacza "prywatne w klasie", to w klasie dziedziczącej są one niedostępne. Jeśli dodamy dla nich publiczne gettery. settery, to problem ten omijamy.

Przykład 2 (dziedziczenie metod i konstruktorów)

W Javie **konstruktory nie są dziedziczone**, jednak jak się dowiesz w późniejszej lekcji, możliwe jest wywołanie konstruktora klasy nadrzędnej z konstruktora klasy pochodnej.

Nie ma jednak problemu z dziedziczeniem metod. Wracając do przykładu 1, jeśli istniałaby publiczna metoda startEngine() w klasie Vehicle, to również wszystkie klasy podrzędne mogłyby z niej korzystać.

Napiszmy inny przykład dziedziczenia, w którym powrócimy do podziału zwierząt. Powiedzmy, że istnieje klasa Animal, a po niej dziedziczą dwa inne typy - Cat (kot) i Bird (ptak). Każde zwierzę ma określony kolor i może wydawać dźwięk. *Animal.java*

```
class Animal {
    private String color;

public String getColor() {
       return color;
    }

public void setColor(String color) {
       this.color = color;
    }

public void makeSound() {
       System.out.println("Burp Burp");
    }
}
```

Klasa Animal posiada pole opisujące kolor, a także jedną metodę makeSound(), która określa, kiedy zwierzak wydał dźwięk (powiedzmy, że Burp Burp to ogólny dźwięk, który jest w stanie wydać każde zwierzę).

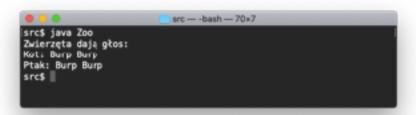
Moglibyśmy zdefiniować klasy Cat i Bird w następujący sposób:

```
Cat.java
class Cat extends Animal {
}
Bird.java
class Bird extends Animal{
}
```

Teraz możemy utworzyć obiekty Cat i Bird w innej klasie, przypisać do nich kolor, oraz zmusić do wydania dźwięku: *Zoo.java*

```
class Zoo {
   public static void main(String[] args) {
      Cat cat = new Cat();
      cat.setColor("Czarny");
      Bird bird = new Bird();
      bird.setColor("Niebieski");
      System.out.println("Zwierzęta dają głos: ");
      System.out.print("Kot: ");
      cat.makeSound();

      System.out.print("Ptak: ");
      bird.makeSound();
   }
}
```


Wszystko byłoby super, tylko czy ktokolwiek z was widział kota lub ptaka, który robi "burp burp"? No właśnie ja też nie.

W Javie istnieje jednak możliwość **nadpisania** (eng. **override**) metody. Często spotkacie się z nazywaniem tej czynności także jako **przesłonięcie** metody, co nie do końca jest poprawne, ale na tyle powszechne, że już każdy się do tego przyzwyczaił i terminy te można traktować zamiennie. Nadpisanie oznacza, że w klasie pochodnej definiujemy metodę o identycznej sygnaturze co metoda w klasie bazowej, czyli metodę z takim samym typem zwracanym, nazwą i parametrami, ale innym zachowaniem. Poprawione klasy Cat i Bird wyglądałyby więc następująco: *Cat.java*

```
class Cat extends Animal {
    public void makeSound() {
        System.out.println("Miał miał");
    }
}

Bird.java

class Bird extends Animal {
    public void makeSound() {
        System.out.println("Ćwir ćwir");
    }
}
```

Teraz po wywołaniu tego samego kodu klasy Zoo co poprzednio widzimy już wynik, który jest bardziej sensowny:

```
● ● ● ■ ■ src — -bash — 70×6

[src$ jeva Zoo

Zwierzęta dają głos:

Kot: Miał mieł

Ptak: Ćwir ćwir

src$ ■
```

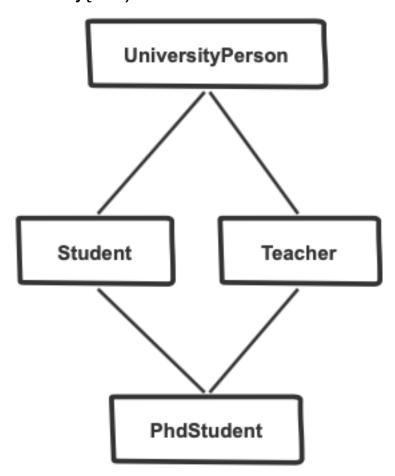
W zależności od tego, czy wywołamy metodę makeSound() na obiekcie typu Cat, czy typu Bird, to wywoływana jest metoda z jednej z tych dwóch klas, a nie z klasy Animal.

Przykład 3 (wielodziedziczenie)

A co zrobić w sytuacji, gdy chcielibyśmy klasę dziedziczącą z dwóch innych klas? Przykładowo możemy sobie to wyobrazić klasy:

UniversityPerson reprezentującą dowolną osobę na uczelni,

Student i Teacher - reprezentujące studenta oraz dokotra lub profesora, który uczy studentów. Obie klasy dziedziczą cechy z *UniversityPerson*, *PhdStudent* (doktorant) - łączy cechy klasy *Student* (bo wciąż się uczy) oraz *Teacher* (bo prowadzi pewne zajęcia)


```
Mogłoby się wydawać, że wystarczy w tej sytuacji zapisać: class PhdStudent extends Student, Teacher {
```

Jednak zrobić tak nie możemy. **W Javie nie istnieje** wielodziedziczenie klas. Jest to spowodowane kilkoma problematycznymi kwestiami, jednak najbardziej znany jest tzw. problem diamentu. Prowadzi on do konfliktu wyboru odpowiedniej metody z klas nadrzędnych, a jego nazwa wywodzi się od wyglądu powyższego diagramu, który nieco taki diament przypomina. Jeśli klasy *Student* i *Teacher* posiadałyby metodę o identycznej sygnaturze, ale wykonywałyby różne operacje, np:

Student.java

```
class Student extends UniversityPerson {
    public void printInfo() {
        //wyświetla informacje o studencie
    }
}

Teacher.java

class Teacher extends UniversityPerson {
    public void printInfo() {
        //wyświetla informacje o nauczycielu
    }
}
```

to w tej sytuacji nie byłoby wiadomo, którą metodę printlnfo() powinna odziedziczyć klasa PhdStudent.

Dziedziczenie a specyfikator domyślny i protected

W temacie o specyfikatorach dostępu wspomnieliśmy o subtelnej różnicy zachodzącej pomiędzy specyfikatorem domyślnym (czyli jego braku) oraz *protected*. Różnica polega na tym, kiedy odpowiednie składowe klasy są dziedziczone, a kiedy nie. Otóż w przypadku, gdy klasa *Parent* i klasa *Child* znajdowałyby się w dwóch różnych

pakietach, przy czym *Child* dziedziczy po *Parent*, to odziedziczone zostaną pola, czy metody ze specyfikatorem *protected*, natomiast do składowych bez żadnego oznaczenia nie będziemy mieli dostępu.

W powyższej sytuacji zachodzi sytuacja jaką opisano komentarzami.

```
Parent.iava
package first;
public class Parent {
     protected String name;
     int value;
}
Child.java
package second;
import first.Parent;
public class Child extends Parent {
     public Child() {
          name = "Hello"; // wszystko ok, name ma specyfikator
protected
          value = 5; // błąd pole value nie jest dziedziczone w
klasie Child
     }
}
```

W praktyce raczej nigdy nie spotkasz się z powyższym przypadkiem.

Klasa Object

}

Nawet jeśli tego nie zapiszesz, to w Javie każda klasa dziedziczy po klasie Object. Poświęcimy jej więcej czasu niebawem, na razie musisz wiedzieć, że zapisując dowolną klasę, np.:

```
public class User {
      //...
}
w rzeczywistości należy ją sobie wyobrazić w ten sposób:
public class User extends Object{
      //...
```

Dziedziczenie a klasy finalne

W rzadkich sytuacjach może się zdarzyć, że będziesz chciał stworzyć klasę, której nikt inny nie powinien rozszerzać. Jest to raczej niezbyt intuicyjne zachowanie, biorąc pod uwagę, że przecież jedną z głównych zalet programowania obiektowego jest właśnie dziedziczenie.

Jeżeli jednak koniecznie będziesz chciał to zrobić, oznacz klasę słowem kluczowym **final**. Dzięki temu nikt nie będzie mógł rozszerzyć Twojej klasy i przesłonić domyślnej implementacji metod. W bibliotece standardowej Javy można znaleźć przykłady takich klas - jedną z nich, z którą masz już styczność niemal od samego początku swojej przygody z programowaniem jest klasa String.

Przy pomocy słowa final możesz oznaczyć także metody. W takiej sytuacji w klasach pochodnych nie będzie można ich nadpisać. Stosowanie takiej konwencji jest jednak bardzo rzadko spotykane.